

De lokale valgene

Med høstens kommunevalg for øye vil Psykologtidsskriftet se nærmere på hvilke løsninger kommunene har valgt når de skal gi hjelp til personer med psykiske helseplager

TEKST

Bjørnar Olsen

Ida Holth

PUBLISERT 1. april 2019

Det er i kommunen vi får våre første barnehagevenner, spiller i korps, finner en helsesøster; det er der vi lever, det er der vi dør. Kommunen har ansvar for en rekke av våre velferdstjenester, samtidig har de også stor grad av selvråderett. Det betyr lokale løsninger som ikke alltid er like enkle å sammenligne på tvers av kommunene.

Med høstens kommunevalg for øye vil Psykologtidsskriftet se nærmere på hvilke løsninger kommunene har valgt når de skal gi hjelp til personer med psykiske helseplager, med rusproblemer, med forstyrrelser av intellektuell utvikling, med lese- og skrivevansker og mer til.

Vi har valgt å være konkrete i vår dekning av psykisk helse i kommunen. Journalister og redaktører drar hjem til sin oppvekstkommune for å se på hvordan de løser psykisk helseutfordringer der. I dette nummeret har journalist Øystein Helmikstøl dratt hjem til Strand i Rogaland. Der har han snakket med hardtarbeidende lokalpsykologer som kjenner storpolitiske prioriteringer på kroppen. Hva skjer med PPT når kommunepsykologstillinger etableres? Og hvem behandler egentlig når spesialisthelsetjenesten har sprengt kapasitet?

I forrige utgave viste vår journalist Nina Strand hvordan et kultur- og aktivitetshus i Bærum kommune er et ankerfeste for mange som står utenfor det ordinære arbeidslivet. Medlemmene i Villa Walle mener at det originale, ikke bare det ordinære arbeidslivet må verdsettes. Men innsatsen til folk på trygdeytelser er lite synlig og lite anerkjent, og i reportasjen kritiseres kommunen for at de i for stor grad baserer seg på frivillig innsats i stedet for å opprette deltidsstillinger.

Mens den nasjonale debatten om psykisk helse fort preges av enighet om gode intensjoner om mindre stigma, raskere hjelp og den gyldne regel, handler det lokalt om håndfaste, realpolitiske prioriteringer. Har vår lille kommune ressurser og kompetanse til å gi et tilbud til mennesker med utviklingshemming eller demens, ja, psykisk helse og rus generelt? Hvis ikke, hvor stor del av budsjettet skal brukes til å kjøpe private tjenester i andre kommuner? Psykologers kompetanse skal brukes til å løse

kommunens pålagte oppgaver innenfor helse- og omsorgstjenester. Men om dette skjer på helsestasjonen, ungdomshuset, eldresenteret eller ved hjemmebesøk, er åpent for diskusjon. Og skal psykologen forebygge, behandle eller jobbe med kommunale helseplaner?

Vi ønsker med reportasjeserien vår å reise en debatt om kommunens tjenestetilbud. Den debatten stopper ikke med kommunevalget i september. Det er i årene fremover mange av disse tjenestene skal implementeres og utformes. Vi håper at både psykologer og andre lesere deler erfaringer fra tjenestene og deltar i debatten om de kommunale prioriteringene. For det er lokalt vi ofte møter disse tjenestene. Da er det også det lokale vi må ta utgangspunkt i når vi diskuterer psykisk helse og rus.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 4, 2019, side

TEKST

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør

Ida Holth, journalist og fagredaktør